

NOTTEBOM

ACTUEEL uitgave Augustus 2020

In de kijker

Zaterdag 15 augustus : Zomerfeest 2020

Het authentiek frietkraam serveert
frietjes à volonté!

- APERITIEF om 11u30
- OPTREDEN : 18 + band
vanaf 14u30
- IJSCREME

Er is keuze tussen volgende snacks en sauzen:

Snacks: Kaaskroket, Curryworst, boulet, cervela, mexicano, vleeskroket, kipcorn

Sauzen: Mayo, Ketchup, Andalouse, Tartaar, Pickels, Cocktail

Bewonersnieuws

We verwelkomen :

De Mol Madeleine K 207

We vieren de verjaardag van:

13/08 Mevr. Godelieve Lachaert

17/08 Mevr. Sevens Linda

26/08 Dhr. Firmin Van Geel

27/08 Mevr. Yvonne Belmans

28/08 Dhr. Augustinus Slaets

We namen afscheid van :

Mevrouw De Backer Mathildis is hier overleden in de nacht van 4 juli 2020. Mevrouw is 100 jaar geworden en woonde vanaf 24 januari 2018 in de leefgroep op 1AB.

Mevr. Alice Kieffer is overleden op 16 juli. Zij woonde hier pas enkele dagen op in de leefgroep 2A.

Mevr. Shirley Fletcher is overleden op 19 juli. Zij woonde sinds maart in Nottebohm, eerst in de leefgroep 2A, later op 1B.

Onze gedachten gaan uit naar de familie, vrienden en kennissen van mevr. De Backer, mevr. Kieffer en mevr. Fletcher.

Onze oprechte deelneming.

Preventieve maatregelen COVID 19. Bezoekregeling.

Hoe werkt het

- **Bezoek kan enkel op afspraak**
 - via de website te regelen, altijd dezelfde persoon (eventueel met partner).
 - Op maandag – woensdag – vrijdag en zaterdag.
 - Om 13u30 – 14u30 – 15u30 – 16u30
 - Telkens 45 minuten – maximum 2 keer opeenvolgend
- **Bezoek gaat altijd door in de tuin of de Meander, nooit op de kamer**
- **Zowel bezoekers als bewoners dragen een mondmasker** en houden 1,5 meter afstand – voor bezoeker moet dat een chirurgisch masker zijn, een stoffen is niet voldoende.

Zeer belangrijk om weten

- Hoewel in regeling anders aangekondigd, heeft het steeds stijgende besmettingscijfer ons tot de vorige striktere maatregelen geleid.
We vragen u om tijdens het bezoek niet meer te consumeren. De praktijk leert ons dat het consumeren van drank en of voeding niet combineerbaar is met het bewaken van de afstand, het dragen van mondmaskers en het niet doorgeven van zaken aan elkaar. Onvermijdelijk wordt op die manier ook het virus (indien aanwezig) aan elkaar doorgegeven.
- Het **terras** blijft voorbehouden voor bewoners en is dus **geen bezoekerszone**.
- Tijdens het bezoek kan u **niets** (bloemen geschenken, attenties,...) **doorgeven** aan uw familielid, dit kan **via de receptie**.
- Op dit moment kunnen bewoners **zich niet meer buitenhuis verplaatsen** (enkel voor medisch noodzakelijke afspraken)

- **Kom niet op bezoek als je zelf symptomen hebt** (contacteer onmiddellijk de huisarts !) **of indien je in contact geweest bent met iemand die positief op corona getest werd. In dit geval: verwittig ons (Stefanie of Geert), zodat wij de nodige voorzorgen kunnen nemen. Je komt dan ook gedurende 14 dagen niet op bezoek.**

Gedichtenhoek

Indicatif Présent

Dat we te vaag zijn werd ons vaak verweten
hoe we schelden om onszelf aan te lengen
dat we verdrinken in een misschien, we weten niet
hoe neen moet klinken om teder te zijn

Het heden heeft geen meervoud
dus zullen wij er altijd zijn, er is niets
wat rijmt met de herfst in haar hoofd

We hebben onszelf op ooghoogte
aan de muur genageld, schikken vergissingen
die we liever tussen onze lippen
hadden verzwegen, uit angst

Voor een leegte na de komma
angst dat onze stem daar langzaam
maar zeker zou vervliegen

Ze huivert wanneer ik ons tot toeval herleid
en vloekt in het wilde weg als ik zeg
onze grootste gave is een gebrek aan helderheid

- Max Greyson -

Het is zover. We zijn er weer. Met een Brusselse, meertalige zomereditie van Dichters van wacht. In alle talen, van alle landen en toch zo dicht bij huis.

Bel de dichters van wacht voor een gratis dosis schoonheid en verbinding op het nummer **0800 11 233**

op vrijdag 14, zaterdag 15 en zondag 16 augustus telkens van 20 tot 22 uur.

Zeemansverhalen door Sparks +

m.s. Prins Willem IV

De Prins Willem IV was een van de prettigste schepen waarop ik gevaren heb. Het was een half vracht half passagiers schip en we voeren tussen Glasgow (Schotland) en de Canadese & Amerikaanse meren.

We hadden op de heenreis altijd Schotse whisky als lading, ongeveer 2000 ton, dat waren ongeveer 2 miljoen flessen.

We hadden ook 10 passagiers aan boord wat de gezelligheid verhoogde.

Er werden vele havens aangedaan, praktisch elke dag een andere; achtereenvolgens Quebec, Three Rivers, Montreal, Toronto en Hamilton allen gelegen in Canada, dan naar Rochester USA.

Dan door het Welland kanaal naar de verdere Amerikaanse havens zoals Erie, Ashtabula, Cleveland, Toledo, Port Huron, Milwaukee en als laatste Chicago.

Het Welland kanaal was gegraven om de Niagara watervallen te kunnen passeren, tussen

lake Ontario en lake Erie, eigenlijk is het woord meren niet zo goed, het zijn hele grote zoetwater binnenzeeën, afmetingen ongeveer 350 x 75 kilometer, terwijl Lake Huron,

Lake Michigan en Lake Superior samen zo groot zijn als heel west Europa.

Daar de 10 schepen van de Oranje Lijn jaren deze dienst bedienden, wist iedereen in de havens dat we Whisky aan boord hadden en in de grotere havens gaven we feestjes aan boord, de rederij maakte graag reclame voor hun schepen. We nodigden de verpleegsters uit van het lokale General Hospital, het stuurhuis werd gebruikt als danszaal en in de rooksalon was de bar.

De bemanning had bij het lossen van de dozen whisky altijd een trucje, ze lieten een doos op een hoekpunt vallen, dan ging er één fles kapot en die doos werd dan afgeschreven als ladingsschade en doorgegeven aan de verzekering en de rest van de flessen werd na filtering door een koffie filter, weggespoeld door het keelgat. Wie appelen vaart, die appelen eet, zoals het spreekwoord zegt.

De feestjes aan boord waren altijd reusachtig plezierig en er zijn goede vriendschappen uit ontstaan en ik weet nog, dat een stuurman in Toronto is getrouwd en daar later havenmeester geworden is.

We hadden ook meestal goed weer, de Lawrence Seaway was alleen zomers bevaarbaar want 's winters vroom de rivier en de meren dicht en werd door het ijs onbevaarbaar.

De Eisenhower tunnel onder de Lawrence Seaway .

Dat dichtvriezen ging behoorlijk snel, als in het najaar de wind naar het noorden draaide dan vroor het ineens 30 graden, soms hadden ze geen tijd om de boeien uit de rivier te halen.

Een van de schepen van de Oranje Lijn is nog eens vastgevroren geweest in Montreal en heeft de hele winter overgelegen met een kleine kern bemanning aan boord om de zaak draaiende te houden, jammer genoeg was het op de terugweg en de whisky was reeds gelost, maar ze zullen wel een nood voorraadje gehad hebben.

Voor de liefhebbers; Schotse whisky en Ierse whiskey, de schrijfwijze met de e onderscheidt de Whisky's. De e ertussen komt van het oude woord voor Ierland "Erin".

De Canadezen gebruiken de Schotse manier, de Amerikanen de Ierse manier van schrijven.

De Schotten hebben in Canada (Nova Scotia) whisky gestookt en na de grote Ierse emigratiegolf naar de Amerikaanse staten hebben zij daar whiskey gestookt.

- Sparks+ -

"Mushu" door Elien Saey van Peteghem

- Deel 3 -

Haar ruwe tong ging over zijn wang, neus en voorhoofd. Mushu kneep zijn ogen stevig dicht, zodat ze niet in zijn ogen zou kunnen likken. Nadat ze zijn hoofd had gedaan, deed ze nog zijn rug, staart en buik. Een heerlijke massage waar Mushu altijd van genoot. Ondanks hij moeilijk met haar kon praten, genoot hij wel van deze momenten. 'Ze blijft mijn mama, familie kan je niet kiezen toch?' dacht Mushu, 'al had ik liever gehad dat Ophelia mijn mama zou geweest zijn. Voor haar leeftijd is ze echt enorm openminded.' Ondertussen was Annabel gestopt met Mushu te likken en was ze gestart met Miro die naast Mushu in de met tijgerprint bekleedde kattenmand lag waar ze altijd in sliepen. Mushu was

nog even aan het nagenieten. Hij lag ontspannen op zijn rug met zijn hoofd tegen de buik van Annabel en zijn lijf tegen haar voorpoot.

“Haha, dat kietelt.” Zei Miro terwijl hij met zijn pootjes trappelde en Annabel likte hem nu extra snel om hem te plagen waardoor hij het uitgierde.

“Zeg, hier proberen kittens te rusten hé”. Zei Zoë die aan de andere kant van Miro lag.

Mushu ging op zijn buik liggen en lachte naar Zoë: “Stop maar met uit te rusten, die schoonheidsslaapjes helpen toch niet bij jou.”

“Hier sie, moeders mooiste spreekt! Antwoorde Zoë plagerig.

“Héla, Héla, rustig aan hé jullie!” Antwoorde Annabel lacherig tijdens een likpauze bij Miro.

“Haha, ze vroeg erom!” Zei Mushu

Iedereen lag er loom bij als in een vertraagde stomme film. Mushu begon hem al wat te vervelen door daar gewoon te liggen, het zette zijn gedachten terug in gang. Zo verdween zijn ontspannen gevoel snel. Het feit dat hij, Miro en Zoë zouden verkocht worden aan eigenaars lag hem dwars.

“Zeg ma, gisteren moest ik toch foto’s van me laten maken voor dat familie-album hé?” zei Mushu

“Ja, wat is er mee?” Zei Annabel

“Wel ik ving toevallig op dat Viviane die foto’s maakt om mij, Zoë en Miro te koop te zetten op het internet. En dat wij voor heel veel geld worden verkocht aan mensen die ons gewoon houden voor hun plezier. En jij laat Viviane dat gewoon doen?”

“Mam, is dat waar? Bestaan die familie-albums niet?” Onderbrak Miro het gesprek.

“Waar heb je dat nu weeral opgevangen Mushu?” Negeerde Annabel Miro.

“Dat doet er niet toe, van een heel betrouwbare bron.”

“Heb je weer bij Ophelia rondgehangen? Ik had je dat verboden, als er iets is dan moet je naar mij komen, ik ben je moeder, niet zij!”

“Met haar kan ik tenminste praten, zij zegt tenminste de waarheid. Waarom heb je gelogen tegen ons?”

“Daar gaan we het nu niet over hebben, ik moet Zoë nog wassen.”

“Ja mam, nu is het mijn beurt” zei Zoë.

“Waarom kunnen we daar nooit over praten? Ik moet altijd zwijgen van jou. Terwijl dat het toch echt niet normaal is dat wij gewoon op het internet te koop worden aangeboden aan mensen? Ik wil helemaal niet verkocht worden. Waarom kunnen we gewoon niet samen blijven? Jij, Miro, Zoë en ik. We hebben het toch goed samen?”

“Mushu, ik kan daar echt niks aan veranderen. Het gaat gewoon al jaren zo. Ik wou jullie heus wel inlichten, maar nu nog niet.”

“Wanneer zou je het dan ooit gezegd hebben? Als die zelfzuchtige mensen mij kwamen oppikken voor mij in huis te halen en Viviane op mijn kap goed gecashd heeft?”

“Jouw toon staat me echt niet aan, praat eens met wat meer respect over Viviane en andere mensen!”

“Als zij ons niet met respect behandelen, waarom zou ik dan met respect over hen moeten praten?” zei Mushu en duwde zich weg van Annabel en stond op.

“Mushu, hou erover op”

“Ik snap echt niet dat je er niks tegen doet? Waarom sta je het toe dat wij verkocht worden? Doet dat je dan helemaal niks? Komaan? Het kan toch helemaal anders? Waarom gaan we er niet met ons viertjes er vandoor en starten we ergens anders een nieuw leven? We moeten het toch niet pikken dat wij enkel dienen voor het plezier van mensen? Ik snap niet dat ge ons zomaar laat verkopen? We zijn uw kinderen!”

“Haha, da’s een goeie!” bulderde Annabel. “En waar dacht je dan naar toe te gaan? In de bossen gaan leven? Wij zijn daar niet voor gemaakt. Wij zijn raskatten, wij hebben luxe nodig. Ons haar moet elke dag gekamd worden of er komen knopen in. We hebben genoeg kattenbrokken nodig om op gewicht te blijven. Zonder ons jaarlijkse vaccin zijn wel echt een vogel voor de kat daar buiten. We hebben Viviane nodig, we hebben het goed zo.

“Dus jij keurt het goed dat ze ons voor veel geld gaat verkopen? Doet het je dan niks dat Miro, Zoë en ik voorgoed bij je weggaan? Dat kan je toch niet koud laten?”

“Mushu, genoeg!” zei Annabel terwijl ze moeite had om haar sterk te houden. Want ze wist diep vanbinnen dat Mushu wel ergens gelijk had. Het liet haar niet koud dat ze binnen een paar weken afscheid van hen zou moeten nemen. Het deed haar altijd pijn als de eigenaars haar kittens kwamen halen. Het liet steeds een grote leegte achter. Maar dan nam Viviane haar mee om te fokken met een

onbekende kater en groeide er binnen de kortste keer terug kittens in haar buik. Wat genoot ze altijd van die roze wolk na haar bevalling en de weken nadien dat ze voor haar kittens kon zorgen. Maar deze keer was het niet zo zorgeloos als anders door Mushu zijn gedrag. Het feit dat hij niet naar haar luisterde en er koppig zijn eigen ideeën op na hield lag haar zwaar op de maag.

“Mushu, laat mama met rust.” Probeerde Miro om de kalmte terug te brengen in het nest.

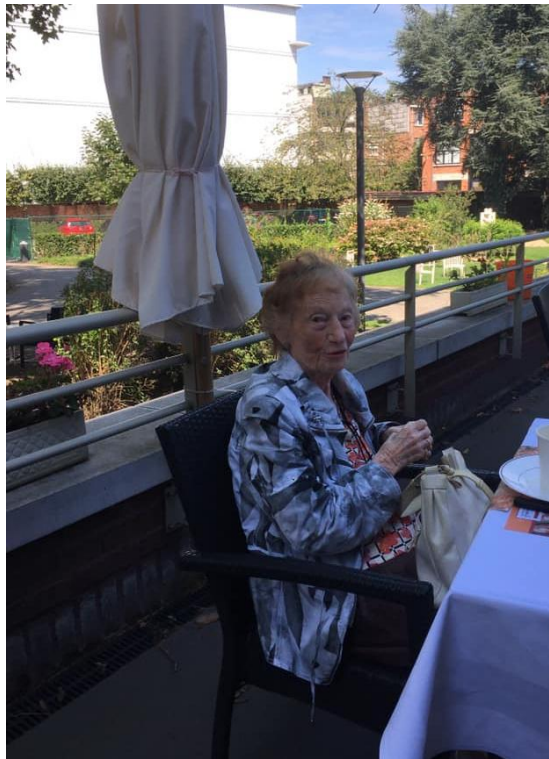
“Genoeg, genoeg. Waarom ben je zo blind voor de realiteit? Ik snap het niet! Je staat onze verkoop gewoon toe. Ik wist niet dat je zo’n harteloze bitch was.”

Mushu’s opmerking maakte Annabel razend, ze kon zich niet meer bedwingen en gaf Mushu een stevige tik op zijn voorhoofd. “Wie is er hier respectloos? En nu ga je zwijgen, ik wil je niet meer horen.” De tik bracht Mushu van zijn melk, dus hij zweeg. Ook Zoë en Miro vonden geen woorden meer door de uithaal Annabel. Ze besloten wijs hun mond te houden om de situatie niet verder te laten escaleren. Annabel startte met het schoonlikken van Zoë’s vacht.

Juli in beeld

5

In de buurt

De buurtkring gaat gestaag door met het smeden van plannen. De tweede coronagolf is ons daar niet echt behulpzaam bij. Wel blijft de telefooncirkel actief. Hopelijk kunnen we ook snel weer activiteiten inplannen.

Activiteitenkalender

Gezien de heropflakking van het coronavirus zal er terug week per week bekeken worden hoe ver we staan, wat we kunnen doen.

Zeker is dat er per bubbel nog activiteiten blijven doorgaan en dat er regelmatig concerten zullen zijn.

We proberen u zo goed mogelijk op de hoogte te houden via de kalender die in de leefruimtes tegen de muur hangen. Voor de bewoners van de Foyer is er een ander activiteitenprogramma, dat u op de afdeling kan raadplegen.

*Uw artikel in de Nottebohm Actueel?
Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be*

